

det ikke vil skade dem, naar vi kommer til den virkelige, alvorlige Forhandling om, hvorledes Staten skal tilfredsstille sine Tjenestemænds Krav under den haarde Dyrtid — det kan jeg give den ærede Ordfører ganske Ret i —, som nu trykker dem, og som i mange Hjem naturligvis føles som en saadan Byrde, at man ser hen til, hvad Staten kan gøre for at afhjælpe den. Dette vil jeg gerne forudskikke til det Svar, som jeg skal give paa den til mig stillede Forespørgsel, som alt-saa falder i to Dele.

Der spørges først: „Hvornaar agter Regeringen at forelægge Rigsdagen Forslag til Lov om Forhøjelse af det for indeværende Aar tilstaaede Dyrtidstillæg til Statens Tjenestemænd?“ Jeg kan i al Almindelighed svare, at et Forslag om Forhøjelse af Dyrtidstillægget for indeværende Aar vil blive fremsat, naar Forhandlinger derom med Tjenestemændene og Regeringens Overvejelser desangaaende er tilendebragte. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i Gaar forfaldt den tredje Udbetaling af Dyrtidstillægget for indeværende Aar, og der er kun gaaet et halvt Aar af den Tid, for hvilken Dyrtidstillægget gælder, thi det gælder jo for Kalenderaaret. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at der til Regeringen ikke er indkommet Andragende om Forhøjelse af Dyrtidstillægget for indeværende Aar undtagen fra Embedsklasserne i Told- og Trafiketaternes Centralorganisation, derimod ikke fra hele den store Skare, ja meget større Skare andre Embedsklasser, som omfattes af Centralorganisationen, med hvilken vi plejer at forhandle. Der er ikke indkommet noget Andragende til Regeringen endnu, og man kunde maaske gaa ud fra, at det var rimeligt, at Forhandlingerne med Tjenestemændene ikke begyndte, før de havde indgivet Andragende om en saadan Forhandling, men et saadant Andragende er aldeles ikke kommet. Men jeg vil haabe, at denne Forhandling snart kan optages, og jeg skal erklære, at der fra Regeringens Side intet er til Hinder derfor, der er tværtimod Ønske om at tilvejebringe Enighed med Tjenestemændene og at fremskaffe et Lovforslag saa hurtigt som muligt, men jeg kan ikke i dette Øjeblik binde Regeringen til, paa hvilket Tidspunkt man vil fremsætte dette Lovforslag. Om Nødtilstand end kan siges at være til Stedemange Steder, saa vilde det dog være ret urimeligt, om Regeringen havde fremsat Forslaget, inden de, som lider under Nødtilstanden, havde fremsat Andragende om

Forhøjelse af Dyrtidstillægget. Naar den ærede Ordfører sagde, at andre havde faaet Dyrtidstillæg, at man gav Dyrtidstillæg til arbejdsløse, ja, at Rigsdagsmænd havde faaet det, saa vil jeg dertil sige: Ja, Tjenestemænd har ogsaa faaet Dyrtidstillæg, det er jo ikke saaledes, at der ikke er bevilget Tjenestemændene Dyrtidstillæg for indeværende Aar. De har et Dyrtidstillæg, som forfalder hvert Kvartal, og af hvilket, som sagt, 3die Kvartals Udbetaling forfaldt 1. Juli.

Det næste Spørgsmaal er, om Regeringen agter samtidig at udstrække Dyrtidstillægget til at omfatte samtlige Statens Tjenestemænd. Ganske klar er denne Affattelse af Forespørgselen ikke. Jeg kan ikke deraf se, om Meningen er, at det Dyrtidstillæg, der ønskes bevilget for den kommende Tid, skal udstrækkes til samtlige Tjenestemænd, eller om man ogsaa tænker paa, at det Dyrtidstillæg for indeværende Aar, som man tænker sig foreslaaet af Regeringen og behandlet af Rigsdagen, ogsaa skal komme de Tjenestemænd, som ikke nu omfattes af Loven om Dyrtidstillæg, til gode. Det er ikke ganske klart, men det skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa og heller ikke begære Oplysning om. Om selve Spørgsmaalet maa jeg sige, at jeg kan i dette Øjeblik ikke heller angive, hvad der vil blive Indholdet af det Lovforslag, som skal fremsættes af Regeringen. Jeg har selv en ret gammel parlamentarisk Erfaring, og jeg tror ogsaa nok, at jeg ved nogenlunde, hvad der er sket i Rigsdagen i de sidste 30—40 Aar, men jeg kan sige, at jeg aldrig har set en saadan Forespørgsel blive stillet og heller ikke har hørt om, at man stiller Spørgsmaal saalydende: Naar kommer der et Forslag, og hvad skal det indeholde? Man plejer at lade Regeringen om dette, indtil Lovforslaget foreligger, og det gør man saa meget mere, som ethvert Medlem i den danske Rigsdag altid har den Udvej, hvis han mener, at Lovforslag burde komme og ikke er kommet, selv at fremsætte et saadant Forslag om en Sag, som ligger ham stærkt paa Hjerte. Jeg vil med Hensyn til Spørgsmaalet om at udstrække Dyrtidstillægget til samtlige Tjenestemænd endnu gerne tilføje, at der fra Regeringens Side aldrig har været lagt nogen Hindring i Vejen for, at noget saadant kunde ske, tværtimod har jeg, hver Gang der har været Anledning dertil, som Finansminister udtalt, at der, hvis Enighed kunde opnaas, fra Regeringens Side ikke vilde være no-